

שלום לכולם,
בימים אילו אנו לפני סיומו של תהליך הבחירה למנהל קהילה.
כזכור, התהליך החל עם אי אישורה של שולה בקלפי לקדנציה נוספת. שולה ניאותה לבקשה להמשיך בינתיים בתפקוד שוטף, ואנו התחלנו בתהליך: המזכירות מינתה צוות איתור, וכן תיקפה את הגדרת מנהל הקהילה כך שתתאים לצרכי הקיבוץ בעת הזו.
כך יצאנו לדרך, שלקחה לא מעט זמן, ראינו לא מעט אנשים, קיימו תהליך של בדיקת ממליצים ל-4 המובילים, ולאחר מכן אבחנו נוסף 2- המועמדים שיגיעו להציג את עצמם ואת פועלם ב 23/7 בשיחת הקיבוץ. בדף המצ"ב שהופץ אל כולכם יש פירוט של התהליך שעברנו. צוות האיתור סבור כי אנו מביאים 2 מועמדים ראויים ביותר.
בנימה אישית חשוב לי לציין כי היתה פתיחות לראיין גם את ירון שור, מתוקף היותו בן קיבוץ ומאחר שקיבלנו בקשות רבות לעשות זאת, ולמרות שלא עמד בתנאי הסף שקבעה המזכירות.

הוא רואין ראיון ארוך, וצוות האיתור בחן את הנושא באופן מעמיק: דעתנו המקצועית היא כי בנקודת הזמן הזו, בה קיבוץ כפר מנחם נמצא בעיצומם של תהליכים מורכבים ומאתגרים כמו התאמה וצמצום משמעותי של תקציב הקהילה לשנה הבאה, טיפול בכל נושא השיור – פנימה והחוצה, ונושאים מורכבים נוספים, אין מקום להכניס בעל תפקיד שמעולם לא עסק בניהול קהילתי משום סוג.

לכל אדם, ולו המוכשר ביותר, יש תהליך למידה נורמלי שלוקח זמן, ובמקרה הזה נדרשת כניסה לתפקיד מהירה וחלקה – מישהו שידע לקחת מידה של שולה את הנושאים כשהוא כבר מכיר ומבין בהם, ונותר רק ללמוד את הניואנסים הפנימיים והייחודיים לקיבוץ. יו"ר הקהילה, מרקוס, כזכור נבחר לא מזמן לתפקיד, וגם הוא זקוק למנהל קהילה מנוסה כפרטנר להובלת הקהילה.

כמובן שאין לא לי ולא לאף אחד מחברי צוות האיתור כל מניע אישי בהחלטה זו – שמנו רק את טובת כפר מנחם מול עינינו, ולפיכך החלטנו והעברנו המלצותינו.
בנוסף לכך יובא לשיחה גם אישורה של ההנהלה הכלכלית החדשה, ושמחתי לראות שיש שמות חדשים של אנשים המעוניינים להיות מעורבים ולתרום.

עם סיום התהליך נמצא את ההזדמנות להודות ולהיפרד באופן מכובד משולה, ולהמשיך בעשייה פורייה ומקדמת.
בהצלחה לכולנו, שושי בורנשטיין.

דיווח על שיחת קבוץ / יהודית אפרתי.

ב- 23.7 נערכה שיחת קיבוץ (רבת משתתפים).

השיחה הוקדשה להצגת מועמדים להנהלה העסקית ולתפקיד מנהל הקהילה.

הנהלה עסקית:

בהנהלה העסקית חברים 9 חברים - 3 מתוקף תפקידם – גלעד מינץ, מרכוס שנהב ותמיר סלע. חבר חיצוני – קובי מגידש ו- 6 חברים נבחרים.

בדיוני ההנהלה הכלכלית משתתפים (לא חברים) מתוקף תפקידם – אליז זלינגר, יעד ביטנר ומנהל הקהילה.

למכרז להצגת מועמדות נענו 7 מועמדים:

רוב חברי ההנהלה העסקית המסיימת ביקשו להמשיך בתפקידם – דני שביל, יגאל ברק, יוסליה יודוביץ ויחיעם יוגב.

3 מועמדים חדשים הציגו מועמדותם: לירון שקד, עמית לפידות וצור בן חורין.

6 החברים יבחרו בקלפי.

מועמדים לניהול הקהילה:

שושי בורנשטיין (מש"א) תיארה את תהליך בחירת המועמדים למנהל הקהילה, שביצע צוות האיתור.

בצוות היו חברים – בועז קפלן, מתן לפידות, מרכוס שנהב, שושי בורנשטיין ותמיר סלע.

שושי בורנשטיין הציגה גם את תנאי הסף שניסחה המזכירות – ניסיון קודם כמנהל קהילה. לדעת המזכירות, ניסיון קודם נדרש, כדי שהאדם הנכנס לתפקיד ידע להתמודד עם התהליכים המאתגרים, שהקבוץ נמצא בתוכם ועומד בפניהם.

שושי בורנשטיין הבהירה, כי כ- 50 חברים פנו לצוות בבקשה לראיין את ירון שור, על אף שהוא חסר ניסיון בניהול קהילה. הפנייה נענתה, ירון רואיין והצוות דן

ארוכות במועמדותו והחליט, לא להמליץ עליו כמועמד לניהול הקהילה, מאחר

וישנם מועמדים טובים ומתאימים לתפקיד ואין לכפר מנחם פריבילגיה להכניס כיום לתפקיד, אדם שכלל אינו מכיר את משימת הניהול הקהילתי, ומושגי היסוד

עמם מתמודד הקבוץ כיום (כמו שיוך דירות).

שושי בורנשטיין עידכנה בכתב, כי ירון מתגורר עם משפחתו בלוטס בצפון – ע"י כרמיאל.

לאור זאת, החליטה המזכירות, כי ירון לא יוכל להגיש מועמדותו לשיחת הקבוץ. שני המועמדים שנבחרו ע"י צוות האיתור הציגו עצמם בשיחת הקבוץ וענו לשאלות

החברים:

זאבי רוזנר – בן וחבר צרעה בעל ניסיון ניהולי עשיר ועורך דין במקצועו. היה מנהל קהילה בקיבוצו מ- 2014 עד השנה. ריכז בקיבוצו את ועדת הפנסיה, ועדת תכנון

והוועדה לקידום הבנייה. לפני כן עסק בנדל"ן עסקי במסגרת פרטית. בעל מוטיבציה גבוהה, הבנה רבה בתהליכי שיוך וקליטה, תקציבים, ניהול ענפים ועוד. מאוד נמרץ,

דינמי, בעל יחסי אנוש מעולים, אמפתי ומכיל.

דודי רוזן – בן וחבר קיבוץ נצר סירני. היה מנהל קהילה בנצר סירני, בגבעת חיים איחוד ובדורות. בעל תואר שני במדיניות מנהל וחינוך. ריכז והוביל את צוות השינוי

בקיבוצו, לרבות ריכוז תהליך שיוך דירות ופירות הנכסים. בעל לימודי תעודה בניהול קהילתי, ייעוץ ארגוני וגישור. תקשורת בין אישית טובה מאוד, סבלני

ומכיל, מוביל תהליכים.

שני המועמדים ציינו, כי הם מסתייגים מהגדרת התפקיד כמנהל קהילה ומעדיפים את ההגדרה מזכיר.

לאחר מכן הפתח דיון (סוער לעיתים) על הצגת מועמדתו של ירון שור.

המצדדים בהזמנתו לשיחת קבוץ ציינו, כי פנייה של 50 חברים מצדיקה הזמנתו. המתנגדים טענו, כי המחסור בניסיון מהווה חסם משמעותי לבחירה וכי יש לכבד

את עבודתו המקצועית של צוות האיתור ועמדת המזכירות.

סוכם, כי ירון שור יוזמן בהקדם לשיחת קבוץ להצגת מועמדותו.

פרידה מ"מועדון גיל הזהב" וממרים קליין

ביום שלישי 27.6.2017 נערכה במועדון גיל הזהב מסיבת פרידה ממרים קליין והתבררנו ש"מועדון גיל הזהב" נסגר לחלוטין. באותו ערב די"ר דני אלבירט דיבר על הרפואה העתידית (איך תראה הרפואה בעתיד) נושא מעניין ומפחיד כאחד. מצער, שחברים נוספים הדירו רגליהם מערב חשוב זה. ואלו דברי הברכה והתודה שנישאו בערב זה:

למרים,

בכל יום שלישי היינו כאן נפלאים.
קבלת את פנינו בחיוך רחב. כיבוד מוכן אל השולחן ופיוח הקפה באוויר.
בכל עונה ומכל אוויר המסק כ - 30 (?) שנה שפנו. למצנו. שמענו סיפורים
והפצאות מפתקות ולפעמים רק לאופיקה הקשבנו.
נסענו. טיילנו וחווינו אתך את אלוא החוויות.
בכל יום שלישי הפשיטה הקבועה שלנו אתך.
חיכינו. ציפינו ונהנינו מניצוחך אל הפרייקט השנים האחרונות.
אין פריצה בעולם.
זה מושל שלא היה ואינו קיים.
כי הלב לא מסוגל למחוק.
אל פסע שהיה לו מתוק.
מליכרונות הוא לא נפרד...
מרים. תודה אומרים לך אהב.
אבל תודה והערבה אומרים לכן אדם מיוחד.

תודה מילה כל כך קטנה עם משמעות עצומה.
תודה אל כל חיבוק והכלאה.
תודה אל עיבוד ותמיכה.
תודה אל ההקשבה ואל הנתינה.
תודה אל כל יום שלישי שהיית כאן עמוסנו.
תודה.
מילה קטנה עם משמעות עצומה.

כתבה: טלי אורן
קרא: ישראל שבתאי

השתדלתי לעשות לקשישים טוב על הלב

מרים קליין סקרה קצרות את פעולותיה עם הקשישים ב-37 השנים האחרונות: ב-1980 החל המפגש שלי עם "מועדון גיל הזהב" – תחילה עזרתי לאברהם טפלר בהכנת המועדון וצפורה גרבר הכינה את התוכניות, בהדרגה המיזם עבר אלי ודאגתי גם לתוכנית המועדון. במקביל, עבדתי במועצה, כרכזת ותיקים, בהקיף של חצי משרה.

בהתחלה שמענו את ההרצאות במועדון הגמלאים בגדרה. רכזת המועדון בגדרה לימדה אותי הרבה – על צרכים ייחודיים של קשישים והדריכה אותי איך להכין להם, תכניות מתאימות ואיך לבדוק שזה מוצא חן בעיני המשתתפים ועוד.

כשנפתח בית גיל אור ריכזתי את הפעילות בבית. דאגתי לפעילות שוטפת, הרצאות ועבודות יד ונוסף לזה טיולים בארץ ובחו"ל. נוסף לכך יזמתי פעילויות בקיבוצים, כשכל פעם הצוות בקבוץ אחר אירגן את הפעילות.

בקיבוץ, המשכתי בניהול המועדון (נוסף לעבודתי בהנהלת חשבונות), כשאני משתדלת לעשות לקשישים טוב על הלב. הידע שרכשתי בתרבות ואמנות היה לי לעזר רב. השתדלתי, שהרמה תהייה גבוהה מבינונית ומעלה ושתהיה התייחסות למישורי חיים שונים.

אירחתי חברי קבוץ – רכזי ענפים, בעלי תפקידים, חברים ששבו מחו"ל ובאו לספר על טיולים (גדעון ואפרת, יזהר זלינגר, אמנון ואליז, אנחנו – מרים ויגאל ועוד חברים רבים). מורים ומחנכים על תחמי עיסוקם, בעלי תפקידים ועוד. זכורות לטוב פעילויות המוזיקליות הנהדרות של צבי קרן. וכן, מרצים מקיבוצי האזור ומורי "צפית". אני חייבת לציין את התרומה של חברי ההרחבה, שנענו בעיין יפה לפנייתי.

היו אז למעלה מ-30 משתתפים ותרומה למועדון הייתה מובנת מאליה. הבאתי למועדון מופעים קאמריים וקונצרטים. השתדלתי להביא הרכבי נגנים, למשל, נבלנית, או מורים למוזיקה, שהציגו את תולדות הזמר העברי, זמרת אפרת, מופע טנגו מרבדים וכן הרצאה על טנגו + סרט.. גם בשנים האחרונות במפגשי בינינו לבין עצמנו הבאתי דיסקים של אופרות.

(קשישים אוהבים מוזיקה, המעניקה להם חוויה רגשית מיטיבה). הבאתי גם סרטים קצרים.

תגובות החברים היו מידיעות, כמו בגיל אור, ביציאה כולם אמרו אם הם נהנו או לא. השתדלתי לתמוך בחברים, שנתקלו במצבי חיים קשים, כמו אלמנות, או נכות.

במשך השנים, פעמיים החליפו אותי בריכוז. פעם יואל דרום ואחריו צבי קרן, כשסיים ביקש שאחזור וחזרתי.

משתתפי המועדון מאוד אהבו, כשצבי קרן התארח אצלנו. נוסף למוזיקה הוא סיפר על חוויותיו בעת שערך מחקר ועל מפגשיו המעניינים עם האנשים. הוא שילב את סיפוריו בנגינה על חליל צד וזו הייתה חוויה למשתתפים. בפגישתו האחרונה אמר לי לא לסגור את המועדון, על אף שמספר המשתתפים פחת.

3 חברות עזרו לי בהפעלת המועדון – נירה סלע, חנה ארגוב (הרבה שנים) וכשחנה סיימה אילנה אורן. נהנית לעבוד אתן והיחסים בינינו היו טובים ועל כך תודתי להן. עם חנה ואילנה הרגשנו בירידת המועדון. עם חנה סגרנו הרבה שולחנות ובשנה האחרונה נשארנו עם שניים, מה שהוביל לסגירת המועדון בכאב רב.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

מועדון גיל הזהב – 1979-2017 10 השנים או אולי רק הפסקה לזמן קצר

אנחנו?

ההתחלה, לפי מה שנמצא בארכיון הייתה ב- 3.10.79
השם היה: מועדון 50 +

תוך זמן קצר עבר השם שינוי ומועדון 50+ זכה לשם של קבע: מועדון גיל הזהב.

(24.10.79) מההתחלה נקבע המועד למפגשים לחמש אחה"צ, כאשר ההזמנה הייתה לארוחת ארבע... נושאי המפגשים, כמו היום גם אז, היו במגוון תחומים: מוזיקה ואומנות פלסטית, ספרות של "גדולים" ויצירה עצמית, תזונה ובריאות, רשמי סיור, טיול או חוויה אחרת, עניני משק וחברה, פעילות ציבורית וחגי ישראל, נושאי עם ומדינה וכמובן ציון שמחות כמו יום הולדת או לידות - הכל מהכל.

את התכנים העבירו מרצים מבחור וחברים מבפנים, הכל לפי נושא הפגישה ואופיה.

בתחילת הדרך היה המועדון תחת כנפיה של ועדת קשישים. בהמשך נוהל המועדון ע"י צוותים, שליוו את הפעילות השוטפת לפרקי זמן שונים. התחילה פרניה ואליה הצטרפו (לא לפי סדר כרונולוגי) צפורה גרבר, אברהם ברודא, יהודית אפרתי, שרה ואברהם טפלר, צבי קרון, ומירי שרון, יואל דרום ומרים אלמן, אילנה צ'יני, חנה ארגוב ואילנה אורן (ואם שכחתי מישו - מוזמן/מוזמנת להוסיף), כשבין לבין, יוצאת וחוזרת יוצאת וחוזרת אך ממש לא נעלמת עד היום - מרים קליין.

היום זה נגמר,

לזמן קצר, ארוך או לתמיד? ימים יגידו.

תודה לכל מי שנתן כתף לפעילותו המתמשכת של המועדון

עינה בארכיון והביאה לדפוס: אוכמה אבירם

הצטרפות לקהילה תומכת

לוותיקי הכפר שלום,

לפני מספר חודשים התקיים במועדון מפגש וותיקים עם מחלקת הרווחה של המועצה. במפגש פרטו עובדות המועצה את סל השירותים לוותיקי הקיבוץ, ודווחו על הקשר ההדוק עם ענבל, המייצגת אותנו.

במפגש הושם דגש על **קהילה תומכת** – תכנית המספקת מענה לצרכים של וותיקים, הרוצים לשמור על עצמאותם, להתגורר בביתם, לנהל אורח חייהם בעצמאות, נוחות ובטחון. התכנית כוללת מערך שירותים בתחום הבריאות, תחזוקת הבית, בטחון אישי וכן פעילות חברתית.

לאחרונה התקיימה פגישה, בה נכחו שולה ומרכוס נציגי המזכירות, ענבל נציגת הרווחה וצוות חברותא. סוכם לאפשר לחברים המעוניינים להצטרף לתכנית לעשות זאת באופן אישי, כשהקיבוץ ישתתף ב 50% מן העלות. עלות השירות של קהילה תומכת היא 80 ש"ח לחודש לבית אב. כך שהעלות לחבר קיבוץ תהיה 40 שח (נכון להיום).

חברים המעוניינים להצטרף לקהילה תומכת מוזמנים לפנות לאסנת במחלקת הרווחה של מועצה אזורית יואב טלפון 08-8500731

לנוחיותכם פירוט של סל השירותים בקהילה תומכת:

1. **לחצן מצוקה, של חברת שר"פ, שירותים רפואיים 24 שעות ביממה.** הפנייה למיון, ייעוץ טלפוני של רופא, הזמנת ביקור רופא הביתה, בעלות של 45 ש"ח לביקור.
2. **פינוי באמבולנס** בחרום לבית החולים הקרוב על פי הנהלים של קהילה תומכת.
3. **אב קהילה** – מהווה כתובת ישירה ומידית לסיוע בבעיות יומיומיות, בהן נתקלים, הוא מבקר בבתי הקשישים, מחבר את לחצני המצוקה, מסייע בתיקונים קלים בבית, ומהווה אוזן קשבת לכל בעיה. (לא תיקונים שמצריכים בעל מקצוע מוסמך).
4. **פעילות חברתית** – טיול, מסיבות וסיבסוד פעילויות וותיקים בבית גילאור.

צוות חברותא.

שולה מדווחת: המהלכים לשיוך דירות מתקדמים. הייתה השבוע פגישה במינהל והגשנו להם את המסמכים, המפות, התצהירים וכו' לפי דרישתם, ולמעשה, בשעה טובה התחלנו את תהליך השיוך מול המינהל.

במטעי צבר קמה רגע לפני השיא

יזהר שרון הוא חלק מצוות הנוטעים של "צבר קמה". הוא תיאר בקצרה את "צבר קמה" ואת הגידולים והעבודות בהם עוסקים הנוטעים. ואלו דבריו:

"צבר קמה" זו אגודה שיתופית חקלאית, שמנהלת את שטחי החקלאות של 5 קיבוצים – כפר מנחם הוא השותף הגדול ביותר ושותפים לו מעלה החמישה, צובא, קריית ענבים ורבדים.

"צבר קמה" היא חברה עצמאית, המנוהלת ע"י דריקטוריון, שהקיבוצים הם בעלי המניות שלה.

"צבר קמה" מחולקת לשתי חטיבות נפרדות:

*גדש מסורתי – חיטה, כותנה, חמניות, חמוס, תירס למספוא וכו' - 18.000 דונם.
*חטיבת המטעים - 3.600 דונם כוללת זיתים, שקדים, רימונים ונשירים למיניהם. חלק מהגידולים מעובדים בשותפויות עם מגדלים שונים וחלק מהגידולים מעובדים ע"י נוטעי "צבר קמה" לבדם.

החברה מקצועית וטובה – חברה מצליחה בעלת שם בארץ.

היתרון של "צבר קמה" – רוחב סל הגידולים, המחפים אחד על השני.

מטעי "צבר קמה":

יש לנו 2.300 שקדים ו- 1.500 דונם זיתים, המשווקים בעיקר לבתי בד לייצור שמן. בשני גידולים אלו עבודת הכפיים מינורית מאוד. אנו דואגים לריסוסים והקטיף רובו ממוכן. כמות העבודה של פועלים לדונם נמוכה יחסית.

יש לנו 1100 דונם רימונים – גידול עתיר עבודת כפיים ומורכב מאוד לתפעול, ש- 83% 85% מהיבול מופנים ליצוא.

יש לנו כ- 700 דונם נקטרינות ואפרסקים.

בשנים האחרונות נטענו אבוקדו וחוחובה. עד כה נטענו 350 דונם אבוקדו ואנו מתכננים לנטוע 150 דונם נוספים. נטענו גם 700 דונם חוחובה.

הקטיף – זו מסת העבודה העיקרית.

אנו מתחילים לקטוף שקדים באמצע יולי, קטיף הרימונים מתחיל כמעט בחפיפה והזיתים ממשיכים אחריהם זאת אומרת לפנינו רצף קטיף מיולי עד דצמבר – זו תקופה קשה של עבודה אינטנסיבית- המון תפעול, המון פועלים.

3 השנים האחרונות היו שנים טובות מבחינה מקצועית, אך שנים קשות מבחינת הרווחים, עקב קריסת היורו והמשבר בשוק הרוסי. 2015 הייתה שנת שיא ואילו שנת 2016 נסתיימה בתוצאות נמוכות יותר. התוצאות של 2017 עדיין לא ידועות. בגלל עצירת הגשמים נפגעו איכויות החיטה והקף היבולים.

זאת החקלאות, המושפעת מתנאי מזג האוויר ומשתנים שלא תלויים בנו. האני מאמין שלנו למקסם מעשים, שיביאו לאיכויות ורווחים. לפעמים זה מתסכל, אתה עושה הכל הכי טוב וחמסין אחד משבש את הפריחה.

צוות הנוטעים מאוד טוב. האווירה בצוות ויחסי העבודה טובים. חלק מחברי הצוות בעלי תואר אגרונום של הפקולטה לחקלאות, אחרים (כמוני), השתלמו בקורסים של משרד החקלאות ובעלי ניסיון רב של עבודה בשטח והתבוננות בעצים.

אני אוהב את העבודה ומעדיף לנסוע לשדה ולטפל בעצים בטבע במקום לנסוע לעבודה לתל אביב ולעבוד במשרד.

ריסוסי השקדים: מתבצעים לפי החוק ואנו מעדכנים על כל ריסוס בעוד מועד. לרשותנו תחנת ניטור לרוח ואנו מתחשבים בכיוון הרוח ועוצמתה בעת הריסוס. סך הכל אנחנו עושים מאמצים לא לפגוע באוכלוסייה והחלקה הקרובה לבתי ההרחבה לא מרוססת בחומרים רעילים. בלי ריסוסים בכלל אי אפשר.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי.

תערוכת תלמידים. חוגי העשרה, סטודיו סעידי 2017 כפר מנחם.

ובכן, הורים יקרים וילדים חביבים,
"חרשנו" עוד תקופה בתולדות
האמנות העולמית.
עשינו זאת ב"כפיות כפיות", תרגילים
ושיחות. חלק מהתוצאות מוצג בזה.
תערוכה מסורתית של סיום שנת
הלימודים והפעם 2017 .
כפיות, כפיות, תרגילים בחומרים
וטכניקות יישום שונות.

פגשנו אמנים מהמאות הקודמות
בסמיכות עם אמני המאות 20-21 .
למדנו דרכי חשיבה והתבוננות
בנושאי האובייקט בצורה ובצבע.
ובכן, נציגי יצירותיהם של רובנס, קרווג'י,
פיקאסו, שאגאל וקנדינסקי נוכחים בסטודיו,
כמו גם עותקים דומים פרי "תרגומם" של
הילדים המציגים בזה.

ואמנים קרובים יותר בזמן אלינו, כמו
ליפשיץ, קליי, מתיו, וורהל ואחרים.

מה שמוגש בתערוכה זו, הנו חלק זעיר
מאין ספור תרגילים שהתבצעו במהלך
מפגשי שעה בשבוע – **שעת ההעשרה**.
בטוחני, שרכישת מודעות זהירה וקצרה
זו בתולדות האמנות, תניב פירות מידיים
ובוואדי עם התבגרותם של יוצרים צעירים אלו.
אכן כוונה – חשיבה – וביצוע.

תודה להורים על האמון
ולילדים על הביצוע.
שלכם
ובעיקר של הילדים.
משה 2017 .

צילום : אמנון זלינגר

לשים את הצעירים על המפה

מירב בן-שימול (מצובה) נכנסה לאחרונה לתפקיד משולב במרכז המועצות האזוריות ובתנועה הקיבוצית בשיתוף פעולה מקצועי מלא עם המשרד לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל. בן-שימול מנהלת את אגף הצעירים במרכז המועצות, ותפתח בתנועה הקיבוצית את המנהיגות הצעירה בקיבוצים תחת אגף הצעירים והמעורבות בחברה.

בן-שימול נולדה וגדלה במושב נתיב השיירה, והגיעה עם משפחתה לשכונת ההרחבה בקיבוץ מצובה לפני שמונה שנים. במשך עשרים שנה עבדה במועצה האזורית מטה אשר בתפקידים שונים בתחום החינוך והקהילה. עם סיום התואר השני במדיניות ציבוריות באוניברסיטת תל-אביב, החלה לנהל את מרכז הצעירים במועצה.

בן-שימול: "מרכז הצעירים שהקמנו במטה אשר היה הראשון מסוגו במועצה אזורית ולא בעיר, ומטרתו הייתה לתת מענה לצורכי הצעירים בני 18 עד 40, תוך כדי התמקדות בארבעה תחומי ליבה עיקריים: תעסוקה; פיתוח קריירה והשכלה; תרבות ופנאי; צמיחה דמוגרפית".

המודל שפיתחה בן-שימול עוסק בשלוש חטיבות גיל: 'חטיבה צעירה', הכוללת מתנדבי שנת שירות, חיילים וחיילים משוחררים; 'חטיבה סטודנטאילית', ללומדים באוניברסיטה ובמכללות; וחטיבה שלישית, 'המשפחות הצעירות'. בן-שימול: "מודל העבודה בנוי כך משום שהמועצות האזוריות מופעלות על ידי המשטר הדו-רובדי (ועד יישובי ומועצה), קודם כול מחזקים את הצעירות והצעירים ביישובים, ורק לאחר מכן ניתן להתחיל בפעילות האזורית".

בן-שימול מספרת על תפקידה בתנועה: "אחת ממשימות אגף הצעירים היא לפתח מנהיגות צעירה בקיבוצים, ואני הולכת לפתח את התחום הזה באמצעות פיתוח הכשרות באקדמיה, כלומר מסלולי לימוד אקדמיים למנהיגות במגזר הכפרי. נוסף על כך נתחיל להפעיל קורס מנטורים למנהלות ולמנהלים ותיקים שיחנכו את הצעירות והצעירים. ולבסוף, תכנית 'אופק לקיבוץ' - תכנית של פיתוח מנהיגות באמצעות מלגות. תוכניות אלו ביחד עם שאר מחלקות האגף ישימו את צעירי הקיבוצים על המפה".

מסיפורי המקום

על הג'ארה ועל אז ובכלל

מים קרים מי צריך מקרר

אני ודורי גדלנו ורכוש רב הקיף אותנו. הניסוח ברבים מעיד על תקופה, שבה גוף ראשון יחיד נשלל כלא היה. היום היו אומרים (גדלתי ביחיד). "אחד הנכסים" שהיו לנו בבית הייתה הג'ארה. לא היו מקררים בבית ולא היה ניתן לשמור אוכל, ז"א שלא היה בבית אוכל בכלל. הילדים היו אוכלים ארוחת ערב ב--700 בבית הילדים. המבוגרים היו אוכלים בחדר האוכל שם הגישו שלוש ארוחות במשך היום +ארוחת ארבע. ב- 8.00 בבוקר, אחרי שעתיים עבודה הייתה מוגשת ארוחת הבוקר. הורי הביאו מחדר האוכל לחם וריבה (שבושלה בדרך כלל מסלק). ובנוסף, לכול היותר חלב. בדרך כלל שלחו אותי להביא חלב כשליחות. וזאת זכורה לי כקשה ביותר. היה להורי קומקום חרסינה עבה, בצד אחד הייתה ידית חמה למדי שהיה מאוד כבד להחזיק אותה. בצד שני הייתה פיה למזיגה היא הייתה חמה רותחת ובלתי ניתנת לתמיכה. ז"א, ניתן היה להחזיק את הקומקום רק בימין ולא היה ניתן לתמוך ביד השנייה, הייתי מניח את הקומקום מדי כל-10 מטר לנוח. כילד בן 6-7, עם ידיים קטנות, המשימה נראית לי היום בלתי אפשרית.

יום אחד אמא הכינה גלידה בעבודה. היא עבדה בבית התינוקות ולפעמים כשכל התינוקות ישנו שנת צהרים הייתה לה אפשרות להכין גלידה. מיקסר ומקרר היו בבית התינוקות רק זמן היה חסר. בד"כ גלידה הייתה לבן ריבה וביצים. הם רצו שגילי (אחי הבכור) יביא את הגלידה אחה"צ ז"א שלקח לגלידה זמן להקריש, אבל הוא המציא תירוץ שהוא מפחד להתחשמל מידיית המקרר. לפי דבריו הוא חטף איפה שהוא זרם מידיית של מקרר, אז "שלחו אותי להתחשמל". הוא סינגר אותי לכל הילדות וגם זו הפכה להיות מטלה שלי, כבדרך קבע. הג'וב של גילי היה לשפוך את פח האשפה. ויתכן ואף רחץ אותו. פח האשפה היה מתמלא באותם ימים פעם בשבוע. בטרם היו שקיות, היו פורסים עיתון על התחתית, שזו לא תחליד מהר מהחמיצות של האשפה. טרם היה פלסטיק. הפח התמלא. רק פעם בשבוע, כי לא היו

בנמצא שום אריזות מזון. אפילו החמאה הגיעה מחדר האוכל בגוש ולא ארוזה. ריבה הבאנו בצנצנת, שהינו שוטפים וממחזרים לעוד שבוע. את העיתון "על המשמר" כמעט ולא ראיתי, למעט החתיכה שנפרסה בפח. כנראה שהוא נקרא וניזרק מקודם, לפני שבאתי. גם כך "על המשמר" היה דף אחד שהייה מודפס מארבעה צדדים. הוכתרת הייתה זהה מדי יום. לציונות לסוציאליזם ולאחוות עמים. במשך כול השנים שהונפק.

הייתה אז ארוחת ארבע לילדים. תפרו לכל ילד שקית, שלי הייתה ירוקה. שרוך לבן היה לה. הייתי מקבל אותה בארבע, כאשר הלכתי הביתה ובה פרי אחד. למשל תפוז. אז טרם היה פרדס בקיבוץ והיום שוב אין פרדס בקיבוץ. המבוגרים לא ראו פרי בצורה מאורגנת. אבל היה ניתן לקטוף בחצר המשק תאנים, שקמים (גמוס), חרובים וסברס אפילו ענבים גדלו בעיקר במורד שבין הכיתות לברכת השחיה. החברים החלו לגדל פרי בגינתם. יותר מאוחר, כי אידיאולוגית היה קשה לחשוב את המילים פרטי ושלי.

עוד על הג'ארה. זו הייתה ג'ארה ערבית מחרס, אותה מילאו במים מהברז, שעל הדשא. הג'ארה הייתה מזיעה אחוז מסוים מהמים, ז"א שתמיד היא הייתה לחה מבחוץ לטובת קירור המים. וכך התקררה ביחס לסביבה. היא עמדה על צלוחית קטנה בפינת החדר במקום קבוע. למרות זאת תמיד היה מעין עיגול מים היכן שעמדה, כפי הנראה הצלוחית הזילה אף היא. כדי לשתות ממנה היה צריך להחזיק את הפנים לכוון התקרה ולהרים את הג'ארה מעל הפנים, שהפייה תמזוג בקשת לתוך הפה בשתי ידיים. אצלנו בבית אסור היה לנגוע בפיה עם השפתיים. זה היה טקס, שאבא שלנו חנך אותנו מגיל צעיר, כל אחד שרצה מים קרים, שתה רק מהג'ארה לא היו כוסות בבית, אולי כי לא היה נוח לשטוף אותן. גם כלים אחרים לא היו. כן היו שתי כוסות לקפה של ההורים. אני זוכר הרבה פעמים ששלחו אותי לשטוף כלים אל הדשא למטה. הייתי לוקח אמה (סבון כלים, שהיה תחילה גוש ואח"כ נוזל, עשו אתו את כל הניקויים בבית, לפעמים גם כביסה), ויורד שבע מדרגות לדשא שבידי הכלים לשטיפה וגם קש, שזה כמו ברזלית לשפשוף, אבל מחומר הנראה כקש. מכיוון שהברז היה גבוהה ממני תמיד נרטבתי הרבה בפנים. הרוח הייתה דוחפת עלי את המים, דבר אשר בימים קרים היה סיוט, וזה היה באסה עוד הרבה ימים או שנים לפני שהומצאה המילה באסה.

בילדותי המוקדמת, כאשר הייתי מגיע לפעמים הביתה בארבע אחה"צ ולא הייתי מוצא את ההורים, אז הייתי הולך למקלחת הציבורית שם נפגשתי עם עוד מספר "יתומי קש שכמותי". אהבנו להכניס קרשים שהובאו בערמה גדולה מהנגרייה. הקרשים היו לטובת חימום המים של המתרחצים. הם הוצבו אל מול מקלחת הגברים וכל מי שבא להתקלח, הוסיף מספר קרשים. כך שמרו על רמת המים החמים. משלוש וחצי עד שבע בערב. הבחורים תמיד התרחצו בדלת פתוחה ובתור ילדים היינו מציצים להם אני לא יודע למה לא הצצנו לבחורות כנראה היה סגור. ובכל מקרה כמעט כולנו יצאנו סטריטים,

איך חדר אחד "הספיק" לזוג הורים ושלושה ילדים? חדר אחד לבילוי יום יומי? והיינו מבלים אחר צהרים מלא. קודם כול הייתה מיטה צרה כ-1.10 מטר, שהיא הייתה גם הספה, היה גם ארון קטן, מדף ספרים, שני שרפרפים, עגלת "תה" ששימשה שולחן אוכל ושולחן כתיבה, הייתה גם מיטה נוספת צרה, שהתקפלה מתחת למיטה "הגדולה". השעתיים המשפחתיות האלה היו אינטימיות ביותר. ועיצבו כל אחד במשפחה לדרכו אל החיים.

איתי ישראל

*אריק וצביאלי וכל המשפחה הפכות חמות
אהלצת הנכד עילי בן לאשת וצניאל*

ארון מור. שפתטיס צביאל איחולאי צפק צלחה ובהצלחה ושוב הביתה בשלום.

תודה
הכניסה לחצר ההמתנה המרפאה זאטו אפרת ולצוות סגל אתגות על הקיר
תמונות שמלכירות לכולנו את הצוות הפשוט שטיפל בנו בעבר וזאט
לבריאותנו בחום, אהבה ואסירות:
ד"ר ציקל (תמס))
רולקה פרעס האחות
איטה פוהר הפיזיותרפיסטית
נחמזיה בלכר הסייעת לרופאי השיניים.
תודה על המחשבה היוצרת והביצוע האסתטי!
תהארכו
מיפי שרון

הודעה מבריכת השחייה הנושא: כרטיס לאורחים של חברי קיבוץ

שלום חברים,
הנהלת בריכת השחייה הנפיקה כרטיסים מוזלים לחברי קיבוץ, המעוניינים להביא
אורחים שלהם.
הסכום הנקוב בכרטיס הינו 30 ש"ח והוא משמש לאירוח בודדים וכן משפחה.
הסכום נמוך במיוחד והוא מיועד **אך ורק לאורחים של חברי קיבוץ**.
אנשי ההרחבה, או תושבים המתגוררים בקיבוץ, הם אולי חברים שלכם, אך הם
אינם אורחים שלכם!
אני מבקש בכל לשון של בקשה: אל תקנו כרטיסים מוזלים לאלו שאינם אורחים
שלכם. הם אינם מיועדים לכך ולא נוכל לכבדם.

בברכה – יוסי

איחולים לקיץ מרענן וחופשות
נעימות

